

[Torben Lund]

Det må i øvrigt understreges, at undersøgelserne alene belyser recidivrisikoen for de nævnte grupper af domfældte. Undersøgelserne kan således ikke anvendes til at belyse de nævnte sanktionsformers recidivbegrænsende virkning. En domfældts eventuelle recidiv kan – ud over den påvirkning, den pågældende udsættes for i forbindelse med strafudståelsen – henføres til en lang række andre faktorer vedrørende den pågældendes levevilkår, herunder bl.a. forhold til alkohol, familiemæssige forhold m.m. Det kræver derfor komplicerede og meget pålidelige forskningsmetoder at udskille disse mange faktorer indflydelse på recidivet fra hinanden. Generelle undersøgelser af denne art er ikke gennemført i Danmark.«

En omfattende recidivundersøgelse som angivet i besvarelsen af ovennævnte spørgsmål forekommer helt nødvendig som grundlag for et effektivt kriminalitetsforebyggende arbejde og med henblik på at finde de i præventiv henseende bedst egnede sanktionsformer.

Svar (7/5 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I besvarelsen af retsudvalgets spørgsmål nr. 39 vedrørende forslag til lov om ændring af randsplejeloven. (Varetægtsfængsling i retshåndhævelsesøjemed) anføres det bl.a.:

»En domfældts eventuelle recidiv kan – ud over den påvirkning, den pågældende udsættes for i forbindelse med strafudståelsen – henføres til en lang række andre faktorer vedrørende den pågældendes levevilkår, herunder bl.a. forhold til alkohol, familiemæssige forhold m.m. Det kræver derfor komplicerede og meget pålidelige forskningsmetoder at udskille disse mange faktorer indflydelse på recidivet fra hinanden. Generelle undersøgelser af denne art er ikke gennemført i Danmark.«

Som det fremgår, må der antages at knytte sig en lang række komplicerede metodiske spørgsmål til foretagelsen af en generel årsags- og effektundersøgelse.

Jeg vil imidlertid straks anmode den kriminalpolitiske forskningsgruppe om på sit førstkommende møde at behandle spørgsmålet.

Spm. nr. S 1096

Til *justitsministeren* (27/4 87) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvornår kan der forventes svar fra Justitsministeriet på henvendelsen fra FN's Højkommissariat for Flygtninge i sagen med den libanesiske flygtning Issam H.?«

Begrundelse

Dagspressen har i flere omgange – senest i Ekstra Bladet den 27. april 1987 – beskrevet de forhold, den libanesiske flygtning Issam H. lever under i Libanon, efter at han i marts 1986 fik afslag på sin asylansøgning i Danmark og blev tilbagesendt til Libanon. Omstændighederne i sagen har for 3 måneder siden fået FN's Højkommissariat for Flygtninge til af sig selv at tage sagen op. Gennem sit kontor i Stockholm har Højkommissariatet rettet henvendelse til de danske myndigheder med anmodning om, at Issam H. får beskyttelse i Danmark. Direktoratet for Udlændinge har endnu ikke svaret på denne henvendelse, uanset at sagen må have haste-karakter.

Svar (7/5 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Direktoratet for Udlændinge har over for Justitsministeriet oplyst, at den pågældende udrejste af Danmark den 11. marts 1986, efter at Flygtningenævnet den 4. marts 1986 havde stadfæstet direktoratets afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 og Justitsministeriet den 7. marts 1986 havde meddelt den pågældende afslag på opholdstilladelse i medfør af § 9, stk. 2, nr. 2.

Ved skrivelse af 22. januar 1987 rettede lederen af Flygtningehøjkommissærens kontor i Stockholm personlig henvendelse til direktøren for Direktoratet for Udlændinge med en forespørgsel om, hvorvidt der var mulighed for, at den nævnte libanesiske statsborger kunne vende tilbage til Danmark. Man henviste herved alene til humanitære grunde, idet den pågældende ikke kunne betragtes som flygtning, da han fortsat opholdt sig i sit hjemland.

Henvendelsen er senest besvaret under en telefonsamtale den 4. marts 1987, hvorunder lederen af Stockholm-kontoret endnu en gang præciserede, at der ikke var tale om en flygtning under FN-mandat. Direktøren for